

Tres en un

La història. Freedomia, més o menys avui. El malvat Balthazar Pratt torna a l'atac, mentre Gru s'ha quedat sense feina i s'assabenta que té un germà bessó, Dru, al temps que els minions s'avorreixen de mort sense poder fer maleses.

Les formes. En la tercera entrega, *Gru. Mi villano favorito* adopta les formes polivalents de comèdia familiar, d'aventures i de variacions ben poc variables sobre el munt de trappelles que són els minions. Per tant, tres històries en un únic film. I l'argamassa que dona consistència dramàtica, estilística i cultural al conglomerat, són les referències al Pop dels 80's. A saber: Michael Jackson

(Bad), Mazinger Z, caleidoscopi cromàtic degudament tamisat al gust d'aquí i ara. És l'estratègia comercial dels Illumination Studios de Chris Meledandri: arriscar poc, gastar menys i/o reciclar continguts narratius de provada eficiència popular en taquilla. Allò de canviar-ho tot per a que res no canviï, paradoxa política del sorneguer Lampedusa. Perquè el Gru segueix igual de murri i d'hipocondríac; la munició de minions idènticament salvatgins; el malvat Balthazar Pratt tan mimètic i calcat a si ma-

teix que ni el numantí Carles Puigdemont. I què passa amb el Dru? Doncs que és el Gru, però amb cabellera rossa, més sobrat de pasta que el Cristiano Ronaldo, i més mussol, solitari, que el malaurat Michael Jackson. I aquest tres en un que és el film, funciona com en els transbordaments aeronavals, compte amb no perdre les maletes. I qui diu maletes, diu referències.

Resumint: una estiuença i molt refrescant, decididament nostàlgica vetllada familiar, al servei d'un entreteniment més que cinèfil. Entenent per cinèfil, 'rara avis' que col·lecciona frases i imatges com si fossin cromos. O accions en Borsa, Ibex 35.

El fons. ¿Què és més guai del Pa-

Gru 3. Mi villano favorito

Directors: Pierre Coffin, Kyle Balda i Eric Guillon. **Guió:** Ken Dauno, Cinco Paul. **USA, 2017. 90'. JCA**
Alpicat, Majestic Tàrraga.

raguai, ser un súper heroi o un súper malvat? Nens i nenes, compte, però: qui la fa, la paga. **La imatge.** Gru i Dru abillats amb sendes malles blanques i negres, intercanviant-se els seus papers respectius. ¿Qui és qui?

La frase. 'La vida es así: esperas un unicornio y encuentras una cabra', constata Gru. És cert: esperes un líder i trobes un cagamandúrries.

La recomanació. Col·leccionistes de Grus amb ganes de rebotinar, i també d'acceptar ampliar la família unida.